

Lovforslaget, at naar der er fastsat et Tidrum af 4 Aar, er det stet under Forudsætning af, at der i en nær Fremtid, eventuelt i næste Rigsdagssamling, vil kunne opnåas Enighed angaaende Ordningen af Spørgsmaalet om Maafevidden, og jeg nærer for mit eget Vedkommende det Haab, at det inden Udløbet af disse 4 Aar ogsaa maatte kunne lykkes os at tilendebringe Behandlingen af en almindelig Jisserilov. Lykkes det, er det en Selvsølge, at den heromhandlede Lov eo ipso træder ud af Kraft; men lykkes det ikke, ja saa indeholde Motiverne til dette Lovforslag et bestemt Tilfagn om, at Regjeringen vil senest inden Udløbet af disse 4 Aar fremsætte Forslag til Ordning af Spørgsmaalet om Maafevidden. Jeg skal sige til, at et saadant Forslag bliver fremsat, saa snart de nødvendige Forarbejder for et saadant Lovforslag kunne tilendebringes. Det er nævnt i Motiverne, at man haaber, at det eventualiter vil kunne lykkes allerede til næste Rigsdagsamling. Jeg tvivler for mit Vedkommende ikke om, at de fornødne Underjøgelse og Oplysninger ville være til Stede i Aaret 1886; derfor vil jeg betegne dette Forslag som en Forkortelse af Fristen, som er antydet, som overflødig, thi Forslag til Ordning af det Spørgsmaal skal blive fremsat, saa snart det overhovedet er muligt at fremsætte det, det vil sige, naar de fornødne Forarbejder ere tilveiebragte; men det fremgaar af Forhandlingen her i Dag, at der ikke er saa ganske saa Underjøgelse og Oplysninger, der bør søges tilveiebragte, inden vi gaa over til definitivt at ordne Spørgsmaalet om Maafevidden. Ja, jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Forslaget til det ærede Thing og navnlig, at det maa blive vedtaget i den Skikkelse, som det er forelagt i.

Carstensen: Jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at den høitærede Minister vil gjøre Alt, hvad der kan gøres fra Sidenrigsministeriets Side, for at fremme Indbringelse af et Jisserilovforslag saa hurtig som muligt; men jeg nærer lige saa liden Tvivl om, at naar det foreliggende Forslag er vedtaget, vil det ikke føre til et Jisserilovforslags endelige Vedtagelse af begge Thing — i den Retning have vi en meget rig Erfaring for os. Men selv om vi ikke havde denne Erfaring, bliver man temmelig klog af at læse Forhandlingerne netop om dette Forslag i det andet Thing, hvor forskjellige Medlemmer trængte meget stærkt ind paa den høitærede Minister for at faae ham til usforvarende at binde sig til at indrømme, at Ved-

tagelsen af dette Lovforslag vilde føre til, at dersom der om 4 Aar ikke var vedtaget nogen Jisserilov, vilde dette Forslag blive forlænget. Dertil svarede den høitærede Minister, at han ikke eo ipso betragtede det som givet; men deri ligger ikke mere end et Nei fra Ministerens Side. Den samme Ytring kom frem fra forskjellige Sider og under forskjellige Former. Enhver, der læser Forhandlingen — man behøver ikke en Gang at læse mellem Linierne — kan tydelig læse sig til, at Vedtagelsen af dette Forslag er en Omgaaelse af Jisseriloven. Naar dette Lovforslag først er vedtaget, kan man indbringe, om det saa er 20 Lovforslag, uden at et eneste af dem bliver til Lov i den Skikkelse, som vi ville have det. Det er at binde Landstinget altsfor meget!

Matzen: Efter den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har motiveret dette Lovforslag og udtalt sig under Forhandlingerne, er jeg ganske vist mindre betænkelig ved det. Det er kun Spørgsmaal om Tiden for Dispensationen og Maaden, hvorpaa den skal gives, som jeg mener kunde være Gjenstand for nærmere Drøftelse. Den høitærede Indenrigsminister indrømmede selv, at dette Lovforslag var fremkommet efter Samraad med Finantsudvalget, og de Udtalelser, der foreligge fra dets Side, ere saa uklare, at der er al Anledning til for os at klare os selv. Hvad er Meningen med det Lovforslag, naar vi gaa ind paa det og vedtage det? Vi skulle sige klart og tydelig, at selv om vi vedtage det Lovforslag, binde vi os ikke i nogen Henseende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skal ske, naar dette Lovforslags Gyldighed ophører, og slet ikke med Hensyn til Realitetsspørgsmaalet om Jissegarvenes Maafevidde; i saa Henseende skal Intet omhelst foregribes. Jeg mener altsaa, at der er Grund til nærmere at behandle dette Lovforslag for at faae klaret: Hvad er dette Things Mening med at vedtage det, dersom det gaar ind derpaa? Der er dernæst Grund til nærmere at prøve de Andragender, der ere fremkomne, de Oplysninger, paa hvilke dette Lovforslag er bygget, for at se, hvad de egentlig indeholde. Der er jo fremhævet, at de kun gaa ud paa at bede om 1 à 2 Aars Frist. Hvorfor skulle vi saa gaa til Mere? Jeg er derfor ganske enig med de Herrere, der have udtalt sig for, at vi skulle undergive dette Lovforslag en nærmere Prøvelse i et Udvalg og derefter først tage vor endelige Position med Hensyn til samme.